4. ประโยคและการเรียงลำดับคำ

ประโยคภาษาอังกฤษมีโครงสร้างเหมือนๆของเรา คือ ประธาน กริยา กรรม เช่น

ประธาน	กริยา	กรรม
Oxen	eat	grass.
วัว	กิน	หญ้า

แต่มีเรื่องอื่นๆที่ควรสังเกตดังนี้

4.1 การเรียงลำดับคำ

ก. เรียงคุณศัพท์ไว้หน้านามที่ตนขยาย เช่น

Black	oxen	eat	green	grass.
ดำ	วัว	กิน	เขียว	หญ้า

(วัวดำกินหญ้าเขียว)

และอาจใช้หลัง Verb to be หรือ Linking Verbs เช่น

That girl is beautiful.

These mangoes taste sour.

Roses smell sweet.

ข. เรียงกริยาวิเศษณ์ไว้หน้าคำที่ตนขยายบ้าง หลังคำที่ตนขยายบ้าง ต้นประโยค-บ้าง และท้ายประโยคบ้าง

-หน้าคำที่ตนขยาย เช่น

This cake is very good. (หน้าคำคุณศัพท์)

-หลังคำที่ตนขยาย เช่น

Horses run fast. (หลังคำกริยา)

-ต้นหรือท้ายประโยค เช่น

Yesterday we went to the seaside. (ต้นประโยค)

We went to the seaside yesterday. (ท้ายประโยค)

กริยาวิเศษณ์พวกหนึ่งเรียกว่า Adverbs of Frequency อาจวางหลังกริยาช่วย-หรือหน้ากริยาอื่นๆ เช่น

She is always sad. (หลังกริยาช่วย)

She always gets up early. (หน้ากริยาอื่น)

We have never been to Ubon. (หลังกริยาช่วย)

She never arrives late. (หน้ากริยาอื่น)

ค. เรียงคำบุพบทไว้หน้าคำนามหรือคำเทียบเท่ากับนาม เช่น

under water ใต้น้ำ at school ที่โรงเรียน

ง. คำที่มีลักษณะและความหมายคล้ายลักษณนาม เรียงผิดกับของไทย คือ ไม่ได้-เรียงคำบอกจำนวนนับกับลักษณนาม แต่กลับใช้เป็นคำนามกับ of เช่น

a sheet of glass กระจกแผ่นหนึ่ง

a swarm of bees ผึ้งกลุ่มหนึ่ง

a bevy of birds นกฝูงหนึ่ง

a shoal of fish ปลาฝูงหนึ่ง

a pack of dogs หมาฝูงหนึ่ง

4.2 <u>การแสดงความเกี่ยวข้องระหว่างคำในประโยค</u> เราได้ทราบมาแล้วว่าภาษาบาลีสันสกฤตนั้นเมื่อใช้คำคุณศัพท์ขยายคำนามจะต้องแจกวิภัตติไปตามคำนามที่ตนขยาย อันเป็นลักษณะของภาษามีวิภัตติปัจจัย เช่น

รตฺโต	โคโณ	หริตํ	ติณํ	จรติ.
แดง	วัว	เขียว	หญ้า	ย่อมกิน

(วัวแดงตัวหนึ่งกินหญ้าเขียว)

รตฺตา	โคณา	หริตานิ	ติณานิ	จรนฺติ.
แดง	วัวหลายตัว	เขียว	หญ้าทั้งหลาย	ย่อมกิน.

(วัวแดงหลายตัวกินหญ้าเขียวทั้งหลาย)

แต่ภาษาอังกฤษนั้น แม้จะเป็นภาษามีวิภัตติปัจจัยก็ตาม ได้สลัดวิภัตติไปเกือบหมด ยังมีการเปลี่ยนแปลงเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น คือ

ก. <u>ประธานกับกริยา</u> กริยาจะต้องสอดคล้องลงรอยกับประธาน ดังที่กล่าวไว้ใน **"Agreement of verb and subject"** ว่าประธานกับกริยาแห่งจะต้องเป็นพจน์และบุรุษเดียวกัน เช่น

<u>เอกพจน์</u>	<u>พหูพจน์</u>
A woman <u>works</u>.	**Women <u>work</u>.**
A girl <u>sings</u>.	**Girls <u>sing</u>.**

จะเห็นได้ว่ากริยาเติม **-s** เมื่อประธานเป็นนามเอกพจน์ และไม่เติม **-s** เมื่อประธานเป็นนามพหูพจน์ รูปกริยาในตัวอย่างเหล่านี้ยังบอกด้วยว่าเป็นปัจจุบันกาลปกติและกรรตุวาจก

ส่วนกริยาช่วย **(Auxiliary Verbs)** ได้แก่ **Verb to be, Verb to have** กับ **Verb to do** ก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามประธานด้วย ดังนี้

		Verb to be	Verb to have	Verb to do
เอกพจน์	บุรุษที่หนึ่ง	I am.	I have.	I do.
	บุรุษที่สอง	You are.	You have.	You do.
	บุรุษที่สาม	He/She/It is.	He/She/It has.	He/She/It does.
		A boy is.	A boy has.	A boy does.
พหูพจน์	บุรุษที่หนึ่ง	We are.	We have.	We do.
	บุรุษที่สอง	You are.	You have.	You do.
	บุรุษที่สาม	They are.	They have.	They do.
		Boys are.	Boys have.	Boys do.

ข. สรรพนาม ได้กล่าวมาแล้วว่าบุรุษสรรพนามในภาษาอังกฤษยุคเก่ามีถึงสามพจน์ คือ เอกพจน์ ทวิพจน์และพหูพจน์ ในปัจจุบันนี้ได้เลิกทวิพจน์ไปแล้ว แต่สรรพนามก็ยังเหลือรูปประธาน กรรมและเจ้าของอยู่หลายรูป คือ

		ประธาน	กรรม	เจ้าของ
เอกพจน์	บุรุษที่หนึ่ง	I	me	mine
	บุรุษที่สอง	you	you	yours
	บุรุษที่สาม	he	him	his
		she	her	hers
		it	it	its
พหูพจน์	บุรุษที่หนึ่ง	we	us	ours
	บุรุษที่สอง	you	you	yours
	บุรุษที่สาม	they	them	theirs